

Column Wim Boonstra - Griekse lessen

Het heeft even geduurd, maar toen lag er ook wat moois: een reddingsplan voor Griekenland. Was het maar waar. Het gedoe rond de Griekse begrotingsperikelen laat Europa van zijn minst overtuigende kant zien. Hoewel de landen in de eurozone één munt, één centrale bank en één gemeenschappelijk monetair beleid met elkaar delen, is men niet in staat om de gezamenlijk afgesproken spelregels na te leven. De Grieken hebben de crisis waarin het land zich bevindt voor de volle honderd procent aan zichzelf te wijten. Een combinatie van economisch wanbeleid en bedrog heeft hen geleid tot waar ze zich nu bevinden. Maar de rest van Europa mag zichzelf ook wel eens een paar indringende vragen stellen. Waarom stellen wij een Stabiliteitspact op, maar tolereren wij dat het niet wordt nageleefd? Als wij een degelijk budgettair beleid belangrijk vinden, waarom spreken wij dan geen effectieve sancties af als landen zich niet aan die afspraken houden? Waarom tolereren wij dat economisch zwakke landen de euro invoeren zonder dat zij de concurrentie met Duitsland aankunnen? En waarom hebben wij, toen jaren geleden al duidelijk werd dat de Grieken hadden gejojkt over de toestand van hun overheidsfinanciën, het land niet direct met strenge politieke sancties gestraft?

We zijn in Europa op een verkeerde manier vriendelijk tegen elkaar. En als het Griekse voorbeeld één ding duidelijk heeft gemaakt dan is het wel dat zachte heelmeeesters inderdaad stinkende wonden maken. Zo beschouwd is het misschien geen slechte zaak dat het IMF erbij is gehaald om het Griekse probleem op te lossen. Maar de belangrijkste les moet zijn dat de Europese integratie naar een hoger plan moet worden getild om de economische samenhang binnen de eurozone te versterken. Zo is het in Europa overigens altijd al gegaan: na een crisis komt de stap vooruit. Het EMS ontstond na de wisselkoersinstabiliteit van de jaren zeventig. Het Interne Markt-programma was het antwoord op de eurosclerose van de jaren tachtig. De grote problemen binnen het EMS in de jaren negentig vormden de opmaat naar de invoering van de euro.

Als de geschiedenis een indicatie geeft van wat ons de komende jaren te wachten staat dan zou dat best eens een kwalitatieve stap vooruit kunnen zijn in de economische integratie van Europa. Ik ben benieuwd welke Europese verrassing de toekomst ditmaal voor ons in petto heeft.

april 2010